

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217011038
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4217011038.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému B. L., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20.01.2020, sp. zn. 3T/132/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, f/ odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol poškodený J. V., narodený XX.XX.XXXX so zvyškom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

odôvodnenie:

Hore uvedeným rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného B. L. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že :

v presne nezistený deň vo februári 2016 pod zámenkou zaplataenia a odovzdania ďalšej úhrady advokátovi P. J. Q. so sídlom Z. I., X. E.. XXXX/XX za poskytovanie právnych služieb v konaní o vydanie do Českej republiky, tvrdiac, že k predošlej platbe je potrebné doplatiť ešte ďalšiu platbu vo výške 2.000 L, vylákal od poškodeného J. V. finančnú hotovosť vo výške 2.000 L, ktorú mu v presne nezistený deň v prvej polovici marca roku 2016 v mene poškodeného J. V. odovzdala jeho vtedajšia družka F. U. v nezistenom bare v centre Londýna v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska, pričom prevzaté finančné prostriedky advokátovi P. J. Q. neodovzdal, čím poškodenému J. V., narodenému XX.X.XXXX, trvale bytom V. A., C. číslo XXX, spôsobil škodu vo výške vo výške 2.000 L (2.577,32 Eur).

Za to mu uložil:

- podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon tohto trestu podmienične odložil,
- podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok,
- podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 51 odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona povinnosť, aby počas skúšobnej doby podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom,
- podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ho zaviazal zaplatiť poškodenému J. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. A., C. č. XXX, G. J.A. v sume 2.000 L (2.577,32 Eur), podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody tohto poškodeného odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení proti všetkým jeho výrokom odvolaním napadol obžalovaný a v zákonnej lehote prokurátor, čo do výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedol, že skutku sa nedopustil, od poškodeného nežiadal žiadnu finančnú sumu, túto mu poškodený dal dobrovoľne, nie je pravdou, že ho uviedol do omylu, alebo využil jeho omyl a tak sa obohatil. Výpovede svedkov V. a U. považoval za nevierohodné aj z dôvodu, že tvrdili, že si vypýtal 3000 libier a potom ešte 2000 libier, avšak poškodený žiadal náhradu škody v sume 2000 libier. Ďalej poukazoval na zákonné znaky žalovaného trestného činu a domáhal sa uplatnenia zásady in dubio pro reo. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného zákona.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania vytýkal súdu I. stupňa, že vo výroku o treste pri uložení povinnosti obvinenému (správne obžalovanému) nevyjadril, že vyhádza z právnej úpravy účinnej v čase spáchania skutku a to vzhľadom na novelizáciu § 50 odsek 2 Trestného zákona, ktorý už neobsahuje odkaz na § 51 odsek 3, 4 Trestného zákona. Ďalej poukazoval na pochybenie súdu I. stupňa, keď poškodenému V. so zvýškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, ktorý je nadbytočný z dôvodu, že poškodenému súd priznal jeho nárok v ním uplatnenej výške. Navrhol podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, f/ Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok v namietanej časti s tým, aby odvolací súd podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, požiadal o jeho vykonanie v jeho neprítomnosti, prostredníctvom obhajkyne zotrval na písomných dôvodoch odvolania,
- prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomných dôvodoch odvolania a odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že obe odvolania sú čiastočne dôvodné.

Odvolací súd preskúmal konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku a :

- nezistil procesné chyby charakteru podstatných chýb konania, majúcich charakter porušenia zákona v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Tr. por.,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené právne úvahy, akými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu veci, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na obsahy vo veci vykonaných svedeckých, znaleckých a listinných dôkazov. Tieto dôkazy následne vyhodnotil v súlade s kritériami vyplývajúcimi z § 2 odsek 12 Trestného poriadku (strana 7), v rámci čoho sa zaoberal a vyhodnotil aj obhajobu obžalovaného. Spáchanie žalovaného skutku je obžalovanému spoľahlivo preukázané priamym dôkazom - výpoveďou poškodeného J. V., s ktorou korešponduje aj výpoveď svedkyne F. U. a výpoveď svedka P. J. Q.. Súd I. stupňa nepochybil ani pri zistení zavinenia obžalovaného, ktorý konal v priamom úmysle. Na základe ustálených správnych skutkových záverov konanie obžalovaného správne subsumoval pod znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania činu, pretože ak by súd posudzoval konanie podľa neskoršieho zákona v zmysle § 2 odsek 2 Trestného zákona, tak by toto musel priamo citovať pri právnom označení prečinu.

Obžalovaný v odvolaní uplatnil rovnaké námietky ako pred súdom I. stupňa, ktorý sa nimi v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal a keďže odvolací súd tieto právne úvahy považuje za správne a nezistil žiaden právne relevantný dôvod na zmenu v hodnotení obhajoby obžalovaného, považuje odvolacie námietky za nedôvodné. Nie je možné napadnutý rozsudok považovať za nesprávny alebo za

nezákonný len preto, že jeho obsah, prípadne právne úvahy súdu I. stupňa nezodpovedajú predstavám obžalovaného, ak súd I. stupňa postupoval v súlade s ustanoveniami § 2 odsek 10, 12 Trestného poriadku. Ani odvolací súd z obsahu súdneho spisu nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by spochybňovali výpoveď poškodeného a svedkyne, pričom takéto konkrétne okolnosti neuvádzal ani obžalovaný. Za také nie je možné považovať to, že v akej výške si poškodený uplatní nárok na náhradu škody, pretože sa jedná o jeho výsostné právo a ak si uplatní výšku v nižšej výške, než je v skutku, nie je to dôvod na spochybnenie jeho osoby a jeho výpovede.

Preskúmaním výroku o treste a jeho odôvodnenia odvolací súd zistil, že súd I. stupňa správne a v dostatočnom rozsahu zistil všetky rozhodné skutočnosti a fakty nevyhnutné pre určenie druhu a výmery trestu tak, aby došlo k splneniu účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Tr. zák. Správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Tr. zák., v dôsledku čoho bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1 : 0 - tento záver v odôvodnení napadnutého rozsudku (strana 7-8) absentuje - rovnako aj konkrétna úprava zákonom ustanovenej trestnej sadzby (až na 2 roky odňatia slobody) podľa § 38 odsek 2, 3 Tr. zák. (až na 16 mesiacov odňatia slobody). Správne zistil splnenie zákonných podmienok na podmienený odklad uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov a to na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka spolu s povinnosťou počas skúšobnej doby podľa svojich schopností nahradiť poškodenému škodu spôsobenú trestným činom. Odvolacie námietky prokurátora v tomto smere nepovažoval odvolací súd za dôvodné, pretože súd I. stupňa posudzoval trestnosť činu a ukladal trest podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania činu, t.j. vo februári 2016, pričom ustanovenie §51 odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona bolo účinné až do 31.07.2019, tzn. že v čase spáchania skutku bolo toto ustanovenie platné a účinné a preto ho súd I. stupňa aj správne aplikoval.

Preskúmaním výroku o náhrade škody v časti , v ktorej bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces, odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Odôvodnenie napadnutého rozsudku (strana 8 posledný odsek) je zmätočné, nepreskúmateľné a absolútne nesprávne. Pokiaľ poškodený uplatnil nárok na náhradu škody najskôr vo výške 5000 libier (č.l. 58), ktorý potom upresnil na sumu 2000 libier (č.l. 100) tak súd I. stupňa mohol priznať nárok len do tejto výšky a len do tejto výšky mohol uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť škodu.

Na základe odvolaní oboch procesných strán, obžalovaného a prokurátora, odvolací súd po preskúmaní napadnutých výrokov rozsudku zistil len pochybenie vo výroku, ktorým bol poškodený V. podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Preto svoje rozhodnutie len obmedzil na zrušenie tohto výroku, ktorý je v rozpore so zákonom, pričom ostatné výroky napadnutého rozsudku ponechal bezo zmeny, pretože nezistil žiadne dôvody na ich zmenu, ktoré by boli v prospech, resp. v neprospech obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 odsek 2 Tr. por.).